

[Wilhelm.]

riets kommentar til dette ændringsforslag aldeles misvisende.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, tager sigte på de mere konkrete registreringsbetingelser i § 15. Det var jo i det oprindelige lovforslag, som jeg sagde før, sådan, at man kun kunne nægte registrering, hvis man direkte kunne påvise sundhedsfaren ved præparatet eller direkte kunne påvise, at det var løgnagtigt, hvad der stod på indholdsfortegnelsen.

Det er blevet ændret nu, og det bygger også på det danske forbehold. Og det er da et fremskridt med ændringsforslag nr. 7, som hr. Camre læste op, at det skal være af tilfredsstillende beskaffenhed, og at det i sammenligning med allerede godkendte specialiteter skal være formålstjenligt i sundhedsmæssig henseende.

Det tolker hr. Camre sådan, at her har vi midlet til at undgå registrering af synonympræparater. Det står der ikke. Jeg læser det sådan, at her har vi midlet til at undgå registrering af underlødige præparater. Det giver ikke noget middel til at undgå registrering af et præparat, der er præcis lige så godt som et, vi allerede har registreret. Det ønsker vi, vi ønsker, man skal undgå en registrering af overflødige præparater, og derfor har vi til denne paragraf simpelt hen foreslået genindsat 2 bestemmelser fra den gældende lov, altså fra apotekerloven.

Jeg er helt klar over, at vi har foreslået dem genindsat ikke som alternative bestemmelser, men som supplerende bestemmelser, og det er ikke en fejltagelse, det er ganske bevidst, at vi har ønsket den lille stramning dér. Men jeg synes, det er yderst betegnende, at man i indenrigsministeriets kommentar til det ændringsforslag siger — man siger mange andre ting, som jeg ikke skal komme ind på — at en sådan genindsættelse af de to bestemmelser fra apotekerloven, altså den lov, der gælder i dag, vil være i klar modstrid med EF-reglerne. Det kan kun underbygge en skepsis; det kan også underbygge en formodning om, at det forbehold, der er taget, er man ikke villig til at udnytte til det yderste, og at man måske i virkeligheden lægger betydelig mindre i det, end man har søgt at fortælle os i lægemiddeludvalget og i det hele taget herhjemme.

Det sidste ændringsforslag, nr. 15, tager sigte på dette: hvis nu ulykken sker, hvis vi nu rent faktisk bliver oversvømmet af præparater i et antal, som vi er nødt til at registrere, i et antal, som er helt overflødigt, og som derved skaber usikkerhed om anvendelsen, hvad så? Dér har vi ønsket, at der i loven bliver hjemmel for, at man i den statslige lægemiddelinformation er selektiv i den forstand, at man får lov til, og der er direkte hjemmel til det i loven, at udgive denne lommebog, som stadig væk er håndterlig og overskuelig, nemlig på den måde, at man ikke er forpligtet til at tage alt med, men kun er forpligtet til at tage det med, der dækker et medicinsk behov, og hvor man så i sin udvælgelse af de præparater, man tager med, kan skele til prisbilligheden. Det er altså kun noget, der får betydning, hvis det skulle blive nødvendigt, fordi vi oversvømmes af præparater på grund af utilstrækkeligheden i de andre bestemmelser, og specielt selvfølgelig, hvis man ikke vedtager VS' ændringsforslag, som skulle sikre, at vi ikke bliver oversvømmet.

Dér siger indenrigsministeriet i sine kommentarer, at det er alt for meget at binde sig til, at informationen skal ske i form af lommebog osv., og det er kun en rammebestemmelse, man havde tænkt sig. Men det passer rent faktisk ikke, fordi man i bemærkningerne til sit eget forslag om den statslige information direkte nævner denne fortegnelse, denne lommebog, som det primære redskab i den medicinske information.

Vi må derfor konkludere, at hvis ikke de ting, vi har søgt at tage højde for i vores ændringsforslag, kan vedtages her ved anden behandling, så er nettoresultatet en forringelse af sikkerheden i forhold til den gældende apotekerlov, og derfor har vi i betænkningen skrevet, at i så fald kan vi desværre ikke medvirke, men må gå imod lovforslaget som helhed.

Hr. Camres bemærkning om, at vores ændringsforslag klart er dækket ind af flertallets forslag og lovgivningsmæssigt er tomme, synes jeg er yderst besynderlig, især i relation til indenrigsministeriets kommentar til vores ændringsforslag. Når nogle af ændringsforslagene direkte efter indenrigsministeriets mening — jeg mener ikke, det er korrekt — kan stride mod EF-reglerne,